

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2646

гр. София, 07.08.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-25, в публично заседание на двадесет и шести юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Весела Тр. Живкова Офицерска

при участието на секретаря Екатерина К. Тодорова
като разгледа докладваното от Весела Тр. Живкова Офицерска Търговско дело № 20221100901848 по описа за 2022 година

Делото е образувано по предявен от В. В. К. с ЕГН ***** против „Медицински център – О.к.“ ООД с ЕИК ****, седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1618, р.н „О.к.“, ул. **** иск с правно основание чл. 74, ал.1 от ТЗ за отмяна на решенията, взети на проведеното на 12.07.2022 г. Общо събрание на съдружниците в „Медицински център – О.к.“ ООД.

В исковата молба ищцата твърди, че е съдружник в ответното „Медицински център – О.к.“ ООД, като притежава 25 дружествени дяла или 5% от капитала на дружеството, както и че от 10.12.2020 г. е управител на същото. Сочи, че на 07.10.2022 г. установила вписване по партидата на дружеството в търговския регистър на решение на ОС на съдружниците, с което е сменена като управител. Твърди незаконосъобразност на взетите решения на общото събрание на съдружниците, проведено на 12.07.2022 г. поради следните обстоятелства:

1. Поканите до съдружниците не са изпратени и връчени на същите по реда, посочен в чл. 17, ал.1 от Дружествения договор, съгласно който поканите до съдружниците се изпращат с препоръчано писмо или се предават лично срещу подпис на всеки съдружник най-малко седем дни преди определената за заседанието дата. Твърди, че тя не е получила покана нито лично, нито по друг от предвидените в Дружествения договор способи за връчване. Твърди и че поканите до съдружниците М.М., М.Н., Л.Н. и и.с. са връчени в разрез с правилата на чл. 17, ал.2 от Дружествения договор, те не са редовно уведомени и не са присъствали на общото събрание. Сочи, че поканите до тези съдружници са връчени чрез ЧСИ, което е в противоречие с чл. 17, ал.2 от дружествения договор, поради което на 14.07.2022 г. бил постановен отказ за вписване от ДЛР, потвърден от СГС, като отказът впоследствие бил отменен от САС с Решение № 615 от 26.09.2022 г. Позовава се на нарушения при връчване на поканата до съдружника М.Н. по реда на чл. 18, ал.5 ЗЧСИ с аргументи, че не е представена разписка, от която да е видна датата, на която е залепено уведомлението, както и дали е залепено на определените за това места;
2. Подаденото от съдружника И.Н.В. искане до ищцата, в качеството и на управител, за свикване на общо събрание, не е връчено на ищцата, а е входирано чрез деловодството на трето лице – дружеството „ДКЦ ХХІ“ ООД /в което „Медицински център – О.к.“ ООД има дялово участие/. Поддържа се, че лицето, което го е приело – служителят Х.Т. не е имала право да завежда входяща кореспонденция на „Медицински център – О.к.“ ООД, което от своя страна от 01.05.2015г. е с прекратен договор с НЗОК, не развива дейност, няма деловодство и назначен персонал. Сочи се, че съдружникът И.В.

е упражнил принуда върху този служител, който е имал достъп до печата на дружеството, но не е имал право да го използва. Освен това искането не е заведено деловодно, поради което ищцата не е била уведомена в качеството и на управител за свиканото ОС.

Въз основа на развитите доводи се иска отмяна на решенията, взети на проведеното на 12.07.2022 г. общо събрание, заличаването им от партията на „Медицински център – О.к.“ ООД в ТР и възстановяване на ищцата като управител на дружеството.

Претендират се направените по делото разноси.

В срока по чл. 367 ГПК по делото е постъпил **писмен отговор на исковата молба** от ответника, в който се излагат доводи за недопустимост и неоснователност на иска. Според ответника, претенциите на ищеца са предявени след изтичане на преклузивния срок по чл. 74 ТЗ. Сочи, че на ищеца е било връчено при отказ Уведомление /към което е била приложена Покана за Общото събрание/ на 12.05.2022 г. чрез ЧСИ А.П., с рег.№ 849. Видно от отбелязването на призовкаря на ЧСИ ищцата се е запознала с текста на Поканата, но е отказала да я получи. Сочи се, че е налице безпротиворечива практика на ВКС, съгласно която отказът на съдружника да получи поканата за общото събрание не опорочава процедурата по уведомяването и свикването на общото събрание. Излага и че и СГС и Софийски апелативен съд в производството по вписване решенията на Общото събрание, проведено на 12.07.2022 г., са се произнесли, че В. К. е била редовно уведомена за предстоящото Общо събрание. И в двете решения било посочено, че връчването на поканата при отказ от страна на К. не опорочава нейното уведомяване, което следва да се счита за редовно. По същество се възразява относно поддържаното в исковата молба, че свикването на Общото събрание на 12.07.2022 г. е в разрез с правилата на Търговския закон и Дружествения договор. Сочи се, че логиката и на Търговския закон, и на Дружествения договор е всеки от съдружниците да бъде уведомен за датата, часа, дневния ред и мястото на провеждане на Общото събрание, както и това уведомяване да може да бъде доказано и установено при необходимост. В случая ищецът К. е била уведомена лично на 12.05.2022 г. за Общото събрание на 12.07.2022 г. и това се установявало от приложената към исковата молба Покана, връчена чрез ЧСИ Петров, на основание нормата на чл.18, ал.5 от ЗЧСИ. Осъществяването на уведомяване не е в противоречие с нормата на чл.17, ал.1 от Дружествения договор. Очевидно поканата е предадена лично на К., а това че тя е отказала да се подпише върху екземпляра, носен от служителя на ЧСИ Петров, което само по себе си е неправомерно поведение, не може да бъде основание да се счита, че е налице порок в уведомяването. Същото било прието и в постановеното във връзка с отказа на ДЛР Решение по търг.дело № 1364/2022 г. на сгс, VI отделение - 6 състав. Не отговаряло на истината и твърдението, че искането до К. да свика ОС е „входирано“ в деловодството на друго дружество. Това било видно от щемпела върху Искането, от който се установява, че същото е депозирано именно в деловодството на „Медицински център - О.к.“ ООД. Че такова деловодство съществува и действа се установявало и от приложено към отговора предходно Искане за свикване на ОС през 2021 г., което също е било „входирано“ в деловодството на „Медицински център - О.к.“ ООД, на което освен това имало отбелязване, че е стигнало лично до управителя К.. Освен това на искането от 2021 г. бил поставен входящ номер 2, което показвало, че дружеството има документооборот. Освен това самата К. като управител на „ДКЦ ХХІ“ ООД чрез деловодството на „Медицински център - О.к.“ ООД, е уведомила същото с Покана с отбелязан входящ номер от 03.12.2020 г. за извънредно Общо събрание, което се е провело на 11.12.2020 г. Същата покана е приложена при вписването на промени относно „ДКЦ ХХІ“ ООД в Търговския регистър /вписване 20201217170520/, в което „Медицински център - О.к.“ ООД е съдружник. Освен това СГС вече се е произнесъл по този въпрос, като в Решението по търг.дело № 1364/2022 г., съдът е посочил следното: „... законът не задължава съдружника при отправяне на искането по чл.138, ал.2 ТЗ да представи доказателства, че неговото искане фактически е получено от управителя на дружеството и това е така, тъй като законът изисква да се удостовери, че същото е депозирано в деловодството на дружеството, а неговото получаване е въпрос на организация

на работата на самото деловодство, което е в правомощията на самия управител, който осъществява оперативното управление на дружествените дела.“. Оспорват се и останалите твърдения в исковата молба, като по отношение връчването на останалите съдружници при отказ, са относими изложените доводи. Сочи се и че по отношение уведомяването на съдружника М.Н. бил съставен Протокол от 20.06.2022 г. от ЧСИ. Като допълнителни аргументи са изложени съображения, че Поканата от 12.05.2022 г. до К. едновременно представлява допълнително искане за свикване на ос до управителя. Съдебната практика е категорична, че няма пречка, и е напълно законно, в един и същ документ да се отправи искане за свикване на общо събрание от управител и да се отправи покана за свикване на събранията в случай, че управителят не стори това. Достатъчно е само между получаването на искането/покана и датата на общото събрание да има повече от 14 дни. В настоящия случай имало точно 2 месеца, доколкото тази покана е получена на 12.05.2022 г., а Общото събрание е проведено на 12.07.2022 г. С оглед на тези обстоятелства следвало да се приеме, че по два различни начина е спазена процедурата за уведомяване на управителя за желанието на съдружник притежаващ над 10 % от капитала на дружеството да бъде свиквано общо събрание на дружеството. Поради това се иска прекратяване на производството поради недопустимост на иска, евентуално – отхвърляне на предявения иск.

Претендират се разноси.

По делото е постъпила **допълнителна искова молба** в установения за това срок по чл. 372 ГПК, в която ищцата оспорва доводите на ответника. Излага съображения, че е спазен преклузивния срок по чл. 74 ТЗ, тъй като не е била редовно поканена за участие в общото събрание поради това, че поканата не е била връчена на регистрирания в дружествения договор неин адрес, не е била връчена по предвидения в чл. 17, ал.2 от дружествения договор начин – с препоръчано писмо или лично срещу подпис и поради това, че не се е запознала със съдържанието на поканата и не е могла да повлияе върху записаното от призоваващия. Твърди, че „не е имало отказ“ за връчване на поканата. Оспорва се протокола на ЧСИ от 20.06.2022 г. за връчване на поканата за общо събрание на друг съдружник – М.Т.Н..

По делото е постъпил **писмен отговор на допълнителната искова молба** в установения за това срок по чл. 373 ГПК, в който ответникът поддържа изложеното вече от него по оспорване на иска, като същевременно оспорва доводите на ищца в допълнителната искова молба. Противопоставя се на искането за допускане на свидетели, тъй като не било открито производство по чл. 193 ГПК.

С оглед въведените от ищцата оспорвания във връзка с връчването на поканата за проведеното общо събрание, съдът е преценил, че изводът предявен ли е искът в преклузивния срок по чл. 74, ал.2 ТЗ следва да бъде направен след събиране на относимите доказателства.

Делото е насрочено в открито съдебно заседание, събрани са посочените от страните писмени и гласни доказателства и на 07.07.2023 г. е обявено за решаване.

В писмените бележки, представени по делото, ищцата поддържа, че е спазен 3 месечния срок за подаване на исковата молба, тъй като тя не е присъствала на събранията и приложим е този срок.

Съдът, след преценка доводите на страните и събранията по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира следното:

С нормата на чл.74, ал.2 от ТЗ законодателят е въвел условие за допустимост на конститутивния иск за отмяна на решения, взети на ОСС, обусловено от спазване на определен срок за предявяване на иска. В случай, че съдружникът-ищец е присъствал на събранията или не е присъствал, но е бил редовно поканен, този срок е определен на 14 дни от датата на провеждане на събранията, а в останалите случаи - в 14-дневен срок от узнаването, но не по-късно от 3 месеца от деня на общото събрание.

В рамките на производството по предявен иск за отмяна на решенията на ОС на дружеството, съдът служебно проверява за неговата допустимост, съобразно въведения с чл.

74 ал.2 ТЗ преклузивен срок. В случай, че спазването на срока е спорно с оглед редовността на поканата, то разглеждането и произнасянето по този спор може да бъде квалифицирано като произнасяне по обективно съединен иск с правно основание чл. 74, ал.1, вр. чл. 139 ТЗ, обуславящо разглеждането на останалите основания за отмяна на решенията на ОС. След като съдружникът-ищец оспорва с иска по чл. 74 ТЗ и редовността на уведомяването си за провеждането на общо събрание на съдружниците, въпросът за редовността на поканата до него е преюдициален за разглеждането на спора по същество. По този въпрос следва да се съберат съответните, посочени от страните доказателства, след което съдът е длъжен да извърши правна преценка, която е по отношение надлежното му сезиране с иска по чл. 74 ТЗ. Пропускането на срока по чл. 74, ал.2 ТЗ е въпрос на допустимост на иска, а не на неговата основателност, доколкото при ненадлежно сезиране на съда спорът не може да бъде решен със сила на пресъдено нещо. В този смисъл е практиката на ВКС, обективирана напр. в **Решение № 29/28.06.2018 г. по т.д. № 1738/2017 г., ТК, I т.о., Решение № 10/21.03.2019 г. по т.д. № 1316/2018 г., ТК, I т.о.** и др., която настоящият състав споделя и в които се приема, че с нормата на чл.74 ал.2 ТЗ законодателят е въвел изискване за допустимост на конститутивния иск за отмяна на решения, взети от Общо събрание на съдружниците/акционерите на търговско дружество, обусловено от спазването на определен срок за предявяване на иска, който е преклузивен. Пропускането на срока е отрицателна процесуална предпоставка от вида на абсолютните, поради което искова молба, с която е предявен искът по чл.74 ТЗ, депозирана след изтичането на преклузивния срок по чл.74, ал.2, предл. 1 ТЗ, е недопустима, а образуваното производство подлежи на прекратяване, без да се разграничават хипотезите на спорност или безспорност между страните на редовното връчване на поканата за ОСС на съдружника-ищец.

С оглед събраните по делото доказателства настоящият състав на СГС намира, че предявеният иск с правно основание чл. 74, ал.1 ТЗ е недопустим, като предявен след изтичане на преклузивния 14-дневен срок по чл. 74, ал.2 ТЗ от деня на събранието, за което ищцата е била редовно поканена, поради което следва да се отмени определението, с което е даден ход на делото по същество и същото да бъде прекратено.

По делото не се спори и се установява от събраните доказателства и вписванията в Търговския регистър, че ищцата В. В. К. е съдружник в ответното „Медицински център – О.к.“ ООД, като притежава 25 дяла по 10 лв., съставляващи 5% от капитала на дружеството, както и че от 10.12.2020 г. е управител на същото.

Не се спори и относно обстоятелството, че на 12.07.2022 г. е проведено извънредно Общо събрание на съдружниците в „Медицински център – О.к.“ ООД, на което са взети решенията, обективирани в представения Протокол.

Видно от представеното по делото Искане вх. № 01/05.04.2022 г., съдружникът И.Н.В., чието участие в капитала на дружеството е 67,4%, е отправил искане до управителя В. К. за свикване на общо събрание на съдружниците с посочен дневен ред, идентичен с дневния ред, при който е проведено общото събрание на 12.07.2022 г. Искането е входирано на 05.04.2022 г. с поставен правоъгълен печат, съдържащ името на дружеството.

Не се твърди от ищцата и не са представени доказателства тя да е свикала общо събрание на съдружниците след отправеното от оправомощения съдружник искане.

Установява се от представените доказателства, че с писмена покана от 09.05.2022 г. /след изтичане на 2-седмичния срок по чл. 138, ал.2, изр. 2 ТЗ/ съдружникът И.Н.В. е отправил до ищцата В. В. К., в качеството и на съдружник, писмена покана за общо събрание на съдружниците в „Медицински център – О.к.“ ООД, което ще се проведе на 12.07.2022 г. от 14:30 часа в кантората на адвокат Р. В. на адрес град София, ул. ****, при посочен в поканата дневен ред, идентичен с дневния ред на проведеното общо събрание – л. 23 от делото.

Връчването е осъществено от ЧСИ А.П., рег. № 849 на КЧСИ, като видно от представеното Уведомление изх. № 6296/11.05.2022 г. – л.25 от делото, и разписката за връчването му – л. 26 от делото, призовкар при ЧСИ на име Г. е удостоверил връчване на

12.05.2022 г. на посочената в уведомлението покана за свикване на общо събрание на съдружниците на „Медицински център – О.к.“ ООД, на В. В. К., на посочения в уведомлението адрес гр. София, ж.к. О.к. 1, ул. ****, ДКЦ ХХІ, кабинет 3. Призовкарят е посочил, че е посетил г-жа К., която се запознала с текста на поканата и отказала да я получи.

По делото са представени Трудов договор № 20/12.07.2019 г. и Длъжностна характеристика за длъжността „Призовкар“ от 12.07.2019г., от които се установява, че лицето Д. Н. Г. е назначен на длъжност „Призовкар“ при ЧСИ А.П..

Видно от показанията на Д. Н. Г., разпитан в качеството на свидетел по делото, на такава длъжност при ЧСИ А.П. той работи от 16 години. Казва, че през месец май 2022 г. носил покана за г-жа В. К.. Било на 12.05.2022 г., което установил при проверка по делото. Било следобяд. Носил поканата в Медицинския център – нейното работно място. Попитал на рецепцията дали е на работа и след като потвърдили, той отишъл до кабинета и почукал. Тя му отворила, поканила го вътре, представил се и казал за какво идва. Дал и „призовката“, тя я прегледала набързо, видяла и документите за връчване, но му ги върнала. Знаела за какво става въпрос. Той я предупредил, че ще и ги връчи при отказ и тя се съгласила. След като се върнал в кантората, свидетелят оформил разписката при отказ и се подписал. Стаята била лекарски кабинет, като в момента на връчването ищцата К. била сама. Свидателят описва по спомени кабинета и разположението на мебелите в него, като е категоричен, че е бил 3-ти кабинет, вдясно. Казва и че трябвало да връчи книжа за дело, не е връчвал покана за общо събрание. След допълнителен въпрос уточнява, че връчил „някакви книжа“.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпит на свидетелката С. П. О. – колега и приятел на ищцата К.. Свидетелката казва, че кабинетът на д-р К. е на 1 етаж вдясно, 3 кабинет. Спомня си, че миналата година бил дошъл някакъв човек, когото тя заварила в кабинета на д-р К.. Било след 13:30 часа. Той бил с гръб, когато свидетелката влязла. Той говорел на д-р К., като свидетелката чула само „ЧСИ“. Д-р К. била разтреперана. Поискала да види някакви книжа, той и казал първо да подпише и след това ще ги види. Тя казала, че няма да подпише, докато не види книжата. Докато свидетелката била там, ищцата не държала никакви книжа.

При така установеното от фактическа страна е видно, че свикването на общото събрание на 12.07.2022 г. е осъществено по реда на чл. 138, ал.2 ТЗ. С оглед събраните по делото доказателства съдът приема, че Искане вх. № 01/05.04.2022 г. от съдружника И.Н.В. до управителя на дружеството В. К. за свикване на общо събрание на съдружниците е направено от оправомощено лице, съгласно изискванията на чл. 138, ал.2 ТЗ и е депозирано в деловодството на дружеството, в съответствие с установената до този момент практика, видно от представените други документи, адресирани до ответното дружество и входирани по същия начин – напр. Искане за свикване на общо събрание вх. № 02/01.11.2021 г. Законът съдържа изискване единствено да се удостовери, че искането е депозирано в деловодството на дружеството, а неговото фактическо получаване от управителя е въпрос на организация на работата на самото деловодство, което е в правомощията именно на управителя, който осъществява оперативното управление на дружествените дела.

Доколкото не се твърди и няма данни по делото управителят К. да е свикала общо събрание на съдружниците в периода до изтичане на 14 дни от искането, с оглед бездействието и, за съдружника И.В. е възникнало правото по чл. 138, ал.2, изр. 2-ро сам да свика ОСС и той го е направил, като е отправил покани до другите съдружници, вкл. до ищцата В. К..

Връчването на поканата на ищцата е осъществено от ЧСИ А.П. на основание чл. 18, ал.5 от ЗЧСИ. Съобразно тази разпоредба, частният съдебен изпълнител може да връчва всякакви покани, съобщения и отговори във връзка с гражданскоправни отношения, а по разпореждане на съда – съобщения и призовки по граждански дела. Връчването на книжата се осъществява от ЧСИ при спазване разпоредбата на чл. 43 от ЗЧСИ, съгласно която ЧСИ може да възложи на служител в неговата кантора да връчва призовки, съобщения и книжа при условията и по реда на чл. 37 - чл. 58 ГПК.

Съгласно чл. 17, ал.3 от действащия дружествен договор на „Медицински център – О.к.“ ООД, ОСС се свиква с писмена покана, съдържаща датата, мястото, часа и дневния ред на заседанието, като поканата се изпраща с препоръчано писмо или се предава лично срещу подпис най-малко 7 дни преди определената за заседанието дата, или чрез факс, телекс или друг технически способ, съдържащ данни, че е предадена. Т.е. видно е, че в дружествения договор не се съдържа ограничение относно това по какъв начин следва да се връчи поканата, стига да се установи, че тя е достигнала до съдружника. Последователна и безпротиворечива е съдебната практика, че поканата може да се връчи чрез нотариус, при спазване правилата на ГПК, към които препраща нормата на чл. 50 ЗННД. С изменението на ЗЧСИ – ДВ, бр. 86 от 2017 г., с ал.5 на чл. 18 ЗЧСИ е предвидена възможност и ЧСИ да осъществява връчване на всякакви покани, съобщения и отговори във връзка с гражданскоправни отношения, при спазване на правилата на чл. 43 от закона, препращащи към нормите на чл. 37 - чл. 58 ГПК. Видно е, че съществува предоставена от закона възможност за връчване на покана за ОСС от ЧСИ, чрез натоварено от него лице. Противно на поддържаното от ищцата, както връчването чрез нотариус, така и връчването чрез ЧСИ са форми на лично връчване – лично предаване съобразно използваната в дружествения договор терминология, като в него не се съдържа ограничение на лицата и/или органите, които могат да осъществят връчването. Ето защо и възражението, че поканата не е изпратени и връчена по реда, посочен в чл. 17, ал.1 от Дружествения договор, е неоснователно.

Неоснователно е и възражението, че поканата не е била връчена на „регистрирания“ в дружествения договор неин адрес, доколкото не се установява от съдържанието на дружествения договор наличието на нарочно посочен адрес на съдружника В. К..

Ищцата В. К. е получила поканата лично, при отказ, удостоверен по правилата на чл. 44, ал.1 ГПК от връчителя – свидетеля Г., и съобразно разпоредбата на изречение шесто на цитираната разпоредба, отказът на получателя не засяга редовността на връчването. Съдът кредитира както удостовереното от връчителя в разписката към уведомлението, че ищцата К. е отказала да приеме книгата, така и показанията на св. Г., кореспондиращи с отбелязаното от него в разписката. В частта от показанията му, в която казва, че е връчил призовка за дело и не е връчвал покана за общо събрание съдът приема, че се касае до объркване от свидетеля, доколкото сам той казва, че преди разпита си се е запознал с документите по делото и така си е припомнил точната дата, а документите по делото касаят връчването на покана за общо събрание, като свидетелят не твърди да говори за друго връчване, различно от удостовереното с документите по делото. Освен това при уточняващ въпрос свидетелят казва, че е връчил „някакви книга“. На последно място – и свидетелят на ищцата С. П. О. потвърждава възприето от нея връчване през м. май на 2022 г. на книга на ищцата от служител на ЧСИ, а по делото не са наведени твърдения и не са събрани доказателства за наличието на други правоотношения и адресирани до ищцата К. други, различни от представените по делото книга, които ЧСИ А.П. да е следвало да и връчва в този период. Поради това съдът приема, че двамата свидетели имат предвид възприети от тях обстоятелства, свързани именно с връчването на поканата за ОСС на 12.07.2022 г. с уведомлението и разписката, връчени при отказ на 12.05.2022 г. По изложените съображения съдът приема, че ищцата е била редовно поканена на 12.05.2022 г. за ОСС, което ще се проведе на 12.07.2022 г. при отказ. Отказът да приеме книгата не се отразява на редовността на връчването, в какъвто смисъл е трайната съдебна практика – напр. Решение № 196/17.12.2009г. по т.д. № 208/2009, II т.о. на ВКС, Решение № 74/14.07.2011 г. по т.д. № 633/2010 г., I т.о. на ВКС.

Последното възражение на ищцата - че не се е запознала със съдържанието на поканата и не е могла да повлияе върху записаното от призоваващия също е неоснователно. Трайно установена е и съдебната практика, напр. обективизирана в Решение № 104 от 03.10.2011 г. по т.д. № 876/2010 г. на I т.о. на ВКС, с която се приема, че при връчване на покана при отказ от страна на съдружника, изцяло от него зависи дали да приеме документа, да се запознае с конкретното съдържание на същия или чрез отказа си да се постави в

ситуация, при която не би могъл да знае в детайли съдържанието на поканата, поради личните си действия, и това е така, тъй като за дружеството или съдружника не може да се въвежда задължение да удостоверява при връчване на поканата дали адресатът реално се е запознал с нейното съдържание. Подобно задължение не произтича от закона. Съображенията за отказа не съставляват елемент от фактическия състав на връчването. Ето защо, да се изисква от дружеството или съдружника, който упражнява правото си да свика ОСС да установява узнаване на съдържанието на поканата не намира опора в закона.

След като е била редовно поканена на 12.05.2022 г. за ОСС на 12.07.2022 г. ищцата е разполагала с правото да предяви иск по чл. 74, ал.1 ТЗ в 14 дневен срок от деня на събранието, т.е. до 26.07.2022 г. Исковата молба е подадена на 12.10.2022 г. - извън преклузивния срок по чл. 74, ал.2 ТЗ, поради което правото на ищеца е преклудирано и предявеният конститутивен иск по чл. 74, ал.1 ТЗ е недопустим. На това основание производството по делото подлежи на прекратяване.

По разноските:

При този изход на делото ответникът има право на разноски на основание чл. 78, ал. 4 ГПК. Той претендира такива за платено адвокатско възнаграждение в размер на 1 250 лв. и с оглед представените доказателства – Договор за правна защита и съдействие от 14.11.2022 г., удостоверяващи действително уговорено и платено възнаграждение в такъв размер, ищцата ще следва да бъде осъдена да заплати на ответника направените разноски в размер на 1 250 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 130 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 26.07.2023 г. за даване ход на делото по същество.

ПРЕКРАТЯВА производството по предявения от В. В. К. с ЕГН ***** против „Медицински център – О.к.“ ООД с ЕИК ****, седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1618, р.н „О.к.“, ул. **** иск с правно основание чл. 74, ал.1 от ТЗ за отмяна на решенията, взети на проведеното на 12.07.2022 г. Общо събрание на съдружниците в „Медицински център – О.к.“ ООД.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.4 ГПК В. В. К. с ЕГН ***** да заплати на „Медицински център – О.к.“ ООД с ЕИК ****, седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1618, р.н „О.к.“, ул. **** направените разноски за платено адвокатско възнаграждение в размер на 1 250 лв.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред САС в едноседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____